

Budapesten

Nemzetközi Kereskedelmi Központ

Csütörtökön a főváros központjában, a Váci utcában megnyitott a Nemzetközi Kereskedelmi Központ, amely külföldi cégek magyarországi képviselőinek ad helyet

A nemzetközi kereskedelmi központot — mely a Pénzügyi Központ beruházásával épült — Marjai József miniszterelnök-helyettes nyitotta meg. Az ünnepségen részt vett Erich Schmidt, az Osztrák Szövetségi Kereskedelmi és Iparügyi Minisztérium államtitkára, valamint Arthur Agstner, Ausztria budapesti nagykövete is.

Az épületet a LAKÓTERV — Csizsár Gyula építész — terve alapján az osztrák AST cég építette. Az épületben 45 irodát alakítottak ki, több mint haterz negyzetméternyi alapterületen, emellett konferencia- és kiállítási terem is rendelkezésükre áll a külföldi cégeknek. Az irodák többsége már elkelt, az épületben eddig 25 kül-

földi vállalat, pénzintézet, vegyes vállalat magyarországi képviselője kapott helyet. A nemzetközi kereskedelmi központ szervezői, rendezői, szakértői, ügyintézői szolgáltatásokkal is segíti a külföldi gazdasági szervezetek munkáját. Azoknak a vállalatoknak is a rendelkezésére áll, akiknek nincs magyarországi képviselője. Számukra magyarországi tárgyalásaik idején tolmácsot, titkárnót, szakértőt biztosít, s ha kívánják irodahelyiséget, telefont, telexet és különböző bankszolgáltatásokat is igénybe vehetnek.

Az épület földszintjén az Általános Értékforgalmi Bank Rt. belvárosi fiókja kapott helyet, amely a hazai és külföldi ügyfeleknek egyaránt rendelkezésére áll. Többek között valutabeváltással, valuta- és forintfolyószámla-vezetéssel, bel- és külföldi fizetési meghagyások teljesítésével, értékmegőrzéssel, szaktanácsadással foglalkozik. (MTI)

Kongresszus — kórházakról

Csütörtökön Nyíregyházán, a Váci Mihály Megyei és Városi Művelődési Központban megkezdődött a Magyar Kórházszövetség V. kongresszusa. A három napig tartó tanácskozást Najzer Alajos, a kórházszövetség elnöke nyitotta meg, majd Varga Gyula, a Szabolcs-Szatmár megyei pártbizottság első titkára köszöntötte a rendezvény háromszázi résztvevőjét.

A hazai kórházak, egészségügyi intézmények vezető orvosait, gazdasági szakembereit összefogó szövetség kongresszusát kétvétenként rendezik meg; ez alkalommal — az előzetes tanulmányozásra kiadott előadások, beszámolóik alapján — hetvenhét témát vitatnak meg a résztvevők a kórházvezetés, -irányítás valamennyi területéről. Szó esik a különböző intézmények közötti, valamint az intézményen belüli munkák jobb összehangolásáról, a járó- és fekvőbeteg-ellátás javításáról, a kórházi információs szolgálat korszerűsítésének lehetőségeiről is.

Idősebb hölgyek klubja

Napokon át figyeltem azt a fél bokornyú idősebb asszonyt. Délutánonként, amikor lágyabb lett a napfény, kiültek a sovány ecetfa alá. Kezdetben sámlikat hoztak, aztán előkerült valahonnét, gondolom, valamelyikük pincéből, négy nádfonatú karosszék, a hozzá való asztallal. Később már teáztak is. Kézimunkáztak, tereferéltek.

A függőfolyosóról figyeltem a klubba szerveződés eme spontán formáját. Ami a külsőségeket illeti, a társas összejövetel napról napra tartalmasabb lett. Es nemcsak amiatt, hogy a vénséges vén asztalra terítők is kerültek. Úgy vettem észre a magamból, hogy az özvegyek (később tudtam meg, hogy mind a négy idősebb asszony egyedül él) elkezdtek megosztani egymással múltjuk emlékeit. Fényképalbumok kerültek elő.

A fiatalabbat, a jelen időben élő per sze nem a félműlt érdeklé meg. Igazából arra lettem kíváncsi, hogyan él, hogyan gondol a jövőre ez a négy, az életből már-már kifelé ballagó asszony.

Amikor, némi fondorlat után, sikerült egy ideiglenes klubtagsági igazolvánnyal felérő meghívást kieszközölnöm az egyik idős hölgytől, rájöttem, az összejövetelek igazából egyetlen fontos témája van. Az asszonyok a sovány ecetfa alatt, a lágy napfényben a tél túlélésének esélyeiről tanácskoznak. Ne tessék félreérteni: egyikük sem gondol még arra, hogy távoznia kell az árnyékvilágból. Az ő fogalmaik szerint a tél túlélése mást jelent. Hűvös matematikát például; azt, hogy hányszor lehet havonta húst venni a hentesnél, és hány dekányit, mert a téli fűtés költségei nagyon is kiüritik az amúgy sem tömött bugyellárist.

Az idősebb hölgyek klubjában, mint kiderült, gyümölcsöző eszmecsere folyt a kényeszerű takarékoság lehetséges módzatairól. Szó esett különféle fűtési technológiákról, a radiátorra helyezett párolgató szubjektív hőfokozó hatásáról. De volt szó ezzel összefüggésben a réteges öltözködés fontosságáról is például. Szőnyegre került, ha már itt tartunk, az egészséges táplálkozás néhány kérdése is, de ezt korán levettük a klub napirendjéről, mert kisnyugdíjból egészségesen táplálkozni szinte lehetetlenség. Diétálni pedig — keltejüknek ezt kellene cselekednie — szinte luxus.

Egyik nap társadalmi kérdésekről tanácskoztak a hölgyek. A megbeszélés apropóját az adta, hogy valamelyikük ismerőse, bizonyos Kisné, egyszeri segínyt kapott a tanácstól, és nem kis összeget, több mint kétezer forintot. Határozat nem született; a hölgyek úgy döntöttek, hogy magától Kisnéől tudakozódnak a segélykérelmük feltételeiről, s majd döntenek aztán: kérjenek-e segínyt maguk is?

Akik az idősebb hölgyek spontán szerveződött klubjának mindennapjairól szóló beszámolómat idáig elolvasták, azt hi-

hetnék, hogy ezek az asszonyok valamiféle rezignált szomorúsággal latolgatták a következő tél túlélésének lehetőségeit. Tévednek. Én is ilyesmire számítottam, és én is tévedtem.

Ezek az idős asszonyok olyan történelmi korokban éltek ifjúságukat, nevelték gyerekeiket, jártak munkába, amely korok kulcsszava ez volt: nincs. Vagy ez: nincs elég. Egy héten egyszer került hús az asztalra. És egy héten vagy egy évben egyszer sem került egyetlen szelet kenyér sem a szemébe. Hogy úgy mondjam: hadigazdálkodás volt a konyhában, s az úgynevezett nadrágszij-meghúzási taktika érvényesült az életvitelben.

(Magam is emlékszem persze ezeknek az időknek a legutóbbi korszakára. Volt egy macskám: [a fiatalabbak kedvéért: a macsó a melegítő egy régebbi, meglehetősen silány változata] és télire egy bakancsom. Mindehhez tartozott egy, apám hajdani télikabátjából anyám által átalakított becekabát. [Nem fáztam benne!] Meg kell vallanom, hogy ezekre az időkre azért igazából nem szívesen emlékszem. Jobb szívvel gondolok arra, hogy a fiannak olyan ruhátára van, aminek látán — akkoriban, persze — eltátottuk volna a szánkat.)

E rövidke közbevetés után térjünk vissza az idősebb hölgyek klubjának történetéből levonható tanulságokra, vagy legalábbis azokra ezek közül, amelyek könnyűszerrel általánosíthatóak.

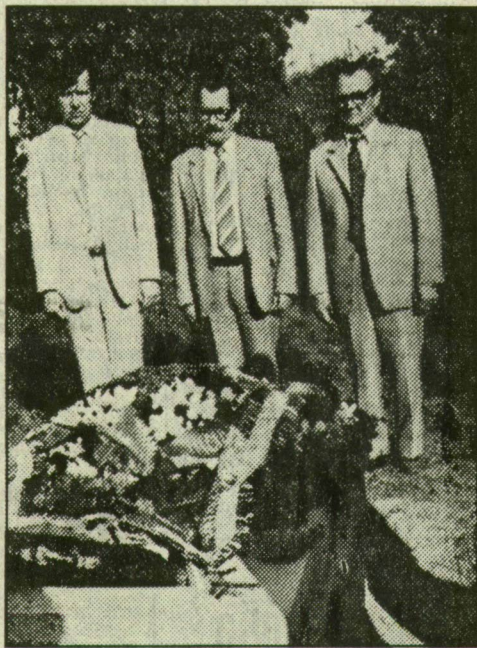
Az első dolog, amire rá kellett jönnöm: egy kicsi és egy nagy háztartás örömei és gondjai között tulajdonképpen nincsenek lényegi különbségek; méretbeliek vannak. Az idősebb hölgyek klubjában részletesen kidolgozott takarékosági programot meghirdetett a nagybör háztartás, az államé is. És sok más megfontolás mellett, kényszerűségből is. Itt forintokkal és filléreskével gazdálkodnak, amott milliárdokkal. Mi az, ami más?

A kényszerek hatásmechanizmusa működik másképp, azt hiszem. Nem hiszem például, hogy takarékoskodni lehet amúgy általában, vagy elvi síkon és szavakban egyetértve csak ezzel a törekvéssel.

A magyar gazdaságot több mint tizenöt éve nem utasításokkal irányítják. Egy elveiben konstansnak nevezhető, passzusaiban az idők szavához igazodó szabályrendszer vezérli. Gyánitom, hogy a szemlélet ügyei nem foglalhatók törvénybe, gyánitom továbbá, hogy a takarékosági ügye egészen addig, amíg mindenkire nem hat valamiféle közvetlen kényszer, mint idős barátnémra, nem megy sokkal előbbre; tudom továbbá, hogy az újságíró is csak annyit tehet ilyesféle gondjainkról gondolkodván: ha tud egy példát az értelmes magatartásra, közreadja, még akkor is, ha ez a példa csak az idősebb hölgyek spontán szerveződött, alkalmi klubjából való, a sovány ecetfa alól, egy bérház udvaráról.

Petri Ferenc

Mártírookra emlékeztek

Schmidt Andrea felvétele

Szabadkáról érkeztek vendégek tegnap, csütörtökön Szegedre, a Hazafias Népfőnt városi bizottságának meghívására. A népfőnt székében Kulcsárné Kiss Piroška köszöntötte Nagy Józsefet, a jugoszláv testvérváros szocialista szövetsége elnökének elnökét, Péntes Józsefet, a közéleti pártbizottság titkárát és Rubics Lászlót, a harcosok szövetségének titkárát, a delegáció tagjait. A megbeszélés után — amelyen részt vett Oláh Miklós, a városi pártbizottság titkára is — a küldöttség az Ativizig munkájával ismerkedett. Délután a vendégek elhelyezték két

mártír, Kiss Ernő és Grozdana Gajsin síremlékén a kegyelet virágait. A református temetőben a 32 éves kárpitossegéd, a belvárosi kegyeleti parkban a 21 éves újdéki gépirónó új, két nyelvű emléktáblája avatására a Béke utcai iskola hatodikos uttóroinok Kiss Ernő raja és a Délép-munkásszálló üzemi konyhájának Kiss Ernő szocialista brigádja is elhozta a megemlékezés és hála virágait. A két mártírt 1941. október 3-án a rögtönítelő bíróság utasítására Szegeden, a Csillag börtönben végezték ki.

Építőipari erőfelmérés

Az idén és a hatodik ötéves terv időszakában végzett munka eredményeit, a gondokat, valamint a további tennivalókat mérték fel csütörtökön az építési tervező-, kutató- és beruházási vállalatok gazdasági, párt- és tömegszervezeti vezetői a Mélyépítési Tervező Vállalatnál rendezett szakágazati tanácskozáson. Ezzel megkezdődött azoknak a munkaértekezletnek a sorozata, amelyeken az Építési és Városfejlesztési Minisztérium és az adott szakmai csoportokhoz, illetve országrészekhez tartozó vállalatok vezetői közösen értékelik a munka tapasztalatait, a vállalati tervek kidolgozásának feladatait.

Somogyi László építésügyi és városfejlesztési miniszter vitáindító előadásában mérleget vont az ágazat munkájáról. Elmondotta, hogy az építőipar összességében sikeres munkát végzett. Budapestén az ÉVM-kivitelezők az idén átadják a vállalt, több mint tízezer új lakást,

országosan pedig a hatodik ötéves terv előreláthatóan több mint 370 ezer lakás felépítésével járul. Ebben az időszakban a magánérből épített új otthonok aránya elérte a 80 százalékot, s az építőiparnak a következő években is bővítenie kell lakossági szolgáltatásait.

Az építőanyag-ipar jelentős eredménye, hogy az idén az alapvető termékekből — a tetőfedő anyagok kivételével — jelentős túlkínálatot hozott létre. A következő években további erőfeszítésekre van szükség a még meglévő feszültségek megszüntetésére, s a keresletkínálat állandó egyensúlyának fenntartására. Az idén jelentősen javult a versenytárgyalások eredményessége: az augusztus végéig meghirdetett versenyfelhívásoknak 67 százaléka végződött szerződés-kötéssel. A tervidőszakban megalakult sok kisvállalkozás erős konkurrenciát jelent a kivitelező és a tervező vállalatoknak. A tár-

ca számol azzal is, hogy a gyenge, életképtelen szervezetek tönkremennek a versenyben, s ezek nem kapnak állami „mentőövet”. A miniszter hangsúlyozta, hogy a tervezővállalatoknak is igazodniuk kell a fokozódó versenyhez.

A munkaértekezleten élénk eszmecsere alakult ki. (MTI)

Eltemették Tóth Dezsőt

Mély részvétellel kísérték utolsó útjára csütörtökön a Farkasréti temetőben a 60 éves korában elhunyt Tóth Dezső művelődési miniszter-helyettesét. A gyászszertartáson jelen volt politikai és kulturális életünk számos vezető tisztségviselője. A Művelődési Minisztérium és az MSZMP KB Tudományos, Közoktatási és Kulturális Osztálya nevében Köpeczi Béla művelődési mi-

niszter mondott búcsúbeszédet.

A Magyar Tudományos Akadémia és a Magyar Irodalomtörténeti Társaság nevében Pándi Pál akadémikus, irodalomtörténész; az író-társadalom nevében pedig Garai Gábor költő búcsúzott Tóth Dezsőtől, akinek sírját a kegyelet virágaival borította el a gyászolók sokasága. (MTI)

Képviselők tanácskozásai

Csütörtökön a Parlamentben Szűrös Mátyás elnöklével ülést tartott az Országgyűlés külügyi bizottsága. A testület Horn Gyula külügyminisztériumi államtitkár tájékoztatta a Kulturális Fórum előkészületeiről.

Többek között rámutatott: hazánk korrekt házigazdaként arra törekszik, hogy a fórum eredményes munkát végezzen és hozzájáruljon a nemzetközi feszültség csökkentéséhez, a helsinki folyamat előreviteléhez. Mint résztvevő állam, ajánlásokkal és javaslatokkal igyekszünk segíteni a munkát.

Csütörtökön a Parlamentben ülést tartott az Országgyűlés mezőgazdasági bizottsága. A testület a Pénzügyminisztérium, a Mezőgazda-

sági és Élelmiszerügyi Minisztérium és az Országos Vízügyi Hivatal tájékoztatója alapján megvitatta a mezőgazdaság az élelmiszeripar, az erdőgazdálkodás, valamint a vízgazdálkodás 1984. évi költségvetésének végrehajtását.

Az írásos beszámoló megállapítja: az élelmiszer-gazdaság tavaly megfelelt a vel szemben támasztott követelményeknek, hozzájárult a legfontosabb népgazdasági célkitűzések megvalósításához. A lakossági élelmiszerellátás a korábbi évekhez hasonló színvonalon elégitette ki a hazai fogyasztási igényeket. Élelmiszer-termékeinknek 1984-ben erősödő versennyel, az árak jelentős csökkenésével kellett szembe nézniük a világpiacon. Ahhoz, hogy az ágazat elérje a nem rubel elszámolású exportból a tervezett megközelítő bevételt, a kivitel jelentős mennyiségű növelésére volt szükség. Szükségt a veszteséges üzemek köre ugyanakkor a mezőgazdasági nagyüzemekben dolgozók létszáma 30 ezerrel csökkent. Annak ellenére, hogy az élelmiszertermelés mennyisége elmaradt tavaly a tervtől, egyes területeken jelentős eredmények születtek.

Az idei teljesítményekkel kapcsolatban a miniszter-helyettes egyebek közt elmondotta: az ipari szolgáltató tevékenység fellendítésére év-

közben 500 millió forintot termelési adókedvezményt kaptak a gazdaságok. A nem rubel elszámolású exportban igen nagy mértékű árvesztések érték az ágazatot, ez leginkább a hústermelésnél okozott bevételi gondokat, de a gabona és a növényolaj értékesítést is hátrányosan érintette.

A szőlőtermesztéssel kapcsolatban kifejtette: az igen súlyos téli fagyárok miatt jelentős a termés kiesés. A tervezett 6,2 millió helyett így 3,7 millió hektoliteres bortermés lehet számítani.

A sertésenyésztésben visszaesés következett be: idén jelentősen csökkent az állomány.

Zsuffa Ervin, az Országos Vízügyi Hivatal elnökhelyettese az írásos beszámoló kiegészítve egyebek közt elmondotta: a vízgazdálkodásban sikerült előrelépni; a vízellátás javításában és a csatornahálózat bővítésében elért eredmények nagyrészt a lakossági erőfeszítéseknek, a társulásoknak köszönhetőek. A témával kapcsolatban hangsúlyozta: a települések felén nincs vezetékes ivóvíz, a lakásoknak mintegy 38 százaléka kapcsolódik a csatornahálózathoz. Évről évre súlyos környezetvédelmi gondok forrása, hogy az összegyűjtött szennyviznek is csak a felét tisztítják meg; ezen az arányon hosszabb távon jelentősen javítani kell.